

ת"פ 14993/01/14 - אליאס תומא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

24 ממרץ 2014

ת"פ 14-01-14993 מדינת ישראל נ' תומא

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתימי
הנאשינה אליאס תומא
נגד מדינת ישראל
הנאשם

החלטה

1. מונחת לפניי בקשהו של הנאשם לבטל את כתב האישום שהוגש נגדו ביום 14.01.08, בגיןוק של "הגנה מן הצדק".

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו שתי עבירות של הצתה, לפי סעיף 448 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. כתב האישום מפרט שני אירועים שונים בהם היה הנאשם מעורב, לאורה. באירוע הראשון, ביום 27.11.13, נטען כי לאחר שההתפתחה קטטה בשכונה בה מתגורר הנאשם, הצית הנאשם, יחד עם אחרים, את דלת הכניסה לבית משפט אבו לאשין, וזאת בזמן שניים מילדי המשפחה שהו בבית. במקביל להצתת הדלת, ירה אחד הצדדים מספר כדורים לעבר הדלת.

באירוע השני, ביום 13.12.28, נטען כי הנאשם הצית משאית שחנתה בשכונה, וזאת לבקשתו של אחר.

3. הנאשם טוען כי רשות האכיפה במקרה דנן נקטו באכיפה ברונית, וזאת ממשום שבחרו להגיש כתב אישום נגדו ולהימנע מהגשת כתב אישום נגד שני מעורבים אחרים, אשר חלקם בביצוע העבירות עולה על חלקו של הנאשם, לטענותו.

ה הנאשם הפנה בטיעונו לחומר החוקירה בתיק, וטען כי המאשינה לא עשתה די על מנת להעמיד את החשודים הנוספים לדין.

4. המאשינה סבורה כי יש לדוחות את טענותו של הנאשם, בכך שהיא כי הוא אינו מצביע על "התנהגות בלתי נסבלת" מצד הרשות, או צו שיש בה משום רדיפה, דיכוי או התעمرות בו, וזאת כפי שנדרש על מנת לבסס טענה של "הגנה מן הצדק".

במישור המהותי, גם המאשינה מפנה לחומר הראיות, כאשר לגרסתה קיימות די ראיות להגשת כתב אישום נגד הנאשם, בעוד שביחס לשותפים הנטענים המצביע הראיתי שונה.

.5. לאחר עיון, התרשםתי כי לא ניתן להכריע בטענותו של הנאשם בשלב מוקדם, שכן יש מקום לעין בריאות התביעה לשם כך, לרבות בתיקי החקירה הנוגעים למעורבים האחרים ככל שישם.

.6. בתמצית עיר, ומבליל קבע מסמורות, כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בתווך כן, ההכרעה בשאלת אם העמדתם לדין של חלק מן המעורבים במעשה עבירה הינה בבחינת אכיפה חלקלית מותרת או שמא בבחינת אכיפה ברורנית פסולה, תהא לרוב תליה בבחירה האם הרשות הבחינה בין המעורבים על יסוד שיקולים ענייניים או שמא פעולה לשם השגת מטרה פסולה או על יסוד שיקול זר או מתוך שירות גרידא (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ ואח', פ"ד נת(6) 776). כאשר האבחנה בין המעורבים נעוצת בטיבו השונה של חומר הראיות נגד כל אחד מן המעורבים, כפי שנטען על-ידי המאשימה במקרה דנן, הרי שבמישור העקרוני אין לראות בהעמדה לדין של חלקם משום אכיפה ברורנית פסולה.

.7. לסיכום, רואה להוtier ההכרעה בטענותו של הנאשם לשלב הכרעת הדיון.

.8. אני קובע את התקין לדין במעמד הצדדים ביום 14.03.27 שעה 09:00. המזכירות תזמן.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב תשע"ד, 24 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.